

Bijlage G1-f bij de Vreemdelingencirculaire

Besluit van 24 november 1977 tot wijziging van het Vreemdelingenbesluit (Stb. 630).

Wij Juliana, bij de gratie Gods, Koningin der Nederlanden, Prinses van Oranje-Nassau, enz., enz., enz.

Op de voordracht van Onze Minister van Justitie, gedaan mede namens de Staatssecretaris van Justitie van 29 juni 1977, Stafafdeling Wetgeving Publiekrecht/Directie Vreemdelingenzaken, nr. 3001677;

Gelet op artikel 49 van de Vreemdelingenwet (Stb. 1965,401;

Gelet op de richtlijn van de Raad van de Europese Economische Gemeenschap van 25 februari 1964 voor de coördinatie van de voor vreemdelingen geldende bijzondere maatregelen ten aanzien van verplaatsing en verblijf, die gerechtvaardigd zijn uit hoofde van de openbare orde, de openbare veiligheid en de volksgezondheid (64/221/EEG, Pb. EG 4 april 1964, nr. 56);

De Raad van State gehoord (advies van 31 augustus 1977, nr. 6);

Gezien het nader rapport van Onze Minister van Justitie van 15 november 1977, Stafafdeling Wetgeving Publiekrecht/Directie Vreemdelingenzaken, nr. 474/677;

Hebben goedgevonden en verstaan:

Enig artikel

Het Vreemdelingenbesluit (Stb. 1966,387) wordt als volgt gewijzigd:

A

Na artikel 102 wordt ingevoegd een nieuw artikel 102a, luidende:

1. Aan een begunstigde EEG-onderdaan die in het bezit is van het vereiste document voor grensoverschrijding, kan de toegang tot Nederland slechts worden geweigerd, indien hij gevaar oplevert voor de openbare orde, de nationale veiligheid of de volksgezondheid;
2. Indien de ambtenaar, belast met de grensbewaking, aan een vreemdeling als in het voorgaande lid bedoeld de toegang tot Nederland weigert, verstrekt hij hem een schriftelijke kennisgeving van weigering waarin de redenen van de weigering zijn vermeld.
3. Tegen een weigering als bedoeld in het voorgaande lid kan beroep worden ingesteld bij Onze Minister. De artikelen 38 tot en met 40 zijn van overeenkomstige toepassing.
4. Een beschikking van Onze Minister op een beroep, ingesteld krachtens het voorgaande lid, wordt voor de toepassing van artikel 34 van de Wet gelijkgesteld met een beschikking als bedoeld in het eerste lid, onder a, van dat artikel.

5. Van het voornemen tot uitzetting van een **vreemdeling** als bedoeld in het eerste lid voor wie een vergunning tot verblijf niet is vereist, **wordt** aan de betrokkene aanstonds een schriftelijke, met redenen omklede kennisgeving gedaan. **Voor** de toepassing van de artikelen 95, 97-99 en 102, derde lid, wordt de kennisgeving gelijkgesteld met de **weigering** van een vergunning tot verblijf.

B

in artikel **107** wordt voor de woorden: «**de** artikelen 36 of **102**, **tweede** lid van dit **besluit**» gelezen: de artikelen 36, 102, **tweede** lid, of **102a** van dit besluit.

Lasten en bevelen dat dit besluit met de daarbij behorende nota van toelichting in het Staatsblad zal worden geplaatst en dat daarvan afschrift zal worden gezonden aan de Raad van **State**.

Soestdijk, 24 november 1977

Juliana

De Minister van Justitie,
De Gaay **Fortman**

Uitgegeven de **zesde december 1977**

De Minister van Justitie,
De Gaay **Fortman**

Bijlage G 1-f (vervolg) bij de Vreemdelingencirculaire

NOTA VAN TOELICHTING

Krachtens de machtiging door de wetgever verleend in artikel 49 van de Vreemdelingenwet wordt in het zesde hoofdstuk van het Vreemdelingenbesluit op een aantal punten ten gunste van bepaalde EEG-onderdanen afgevoerd van de Vreemdelingenwet. Dit geschiedt ter uitvoering van de EEG-richtlijnen die ten doel hebben het vrije verkeer van werknemers en van diensten en het vrije vestigingsrecht voor diegenen onder hen die werkzaamheden anders dan in loondienst komen verrichten, te waarborgen.

Een van de punten die daarbij aan de orde komen, is de rechtsbescherming tegen beslissingen die ter uitvoering van de Vreemdelingenwet ten aanzien van EEG-onderdanen worden genomen. Hierbij is onder meer in het geding de zogeheten Coördinatierichtlijn No. 64/221/EEG. Volgens deze richtlijn mag aan degenen van wie vaststaat dat zij de status van krachtens het EEG-verdrag begunstigde werknemer enz. hebben, niettemin het verblijf in Nederland worden ontzegd, indien zij gevaar opleveren voor de openbare orde, de nationale veiligheid of de volksgezondheid. Tegen deze ontzegging van verblijf of van verder verblijf moet dan echter ingevolge de artikelen 8 en 9 van de Coördinatierichtlijn een bijzondere rechtsbescherming worden geboden.

Deze begunstiging inzake de rechtsbescherming is uitgewerkt in de artikelen 95 e.v. van het Vreemdelingenbesluit. Het daar gekozen stelsel knoopt aan bij de gevallen waarin de aanspraak op een vergunning tot verblijf in het geding is.

Gebleken is dat deze bepalingen omtrent de rechtsbescherming op één punt nog voor aanvulling vatbaar zijn. Er zijn namelijk enige situaties waarin de artikelen 8 en 9 van de Coördinatierichtlijn verplichten tot het verlenen van rechtsbescherming ook wanneer ingevolge het bij en krachtens het

EEG-verdrag bepaalde er geen afzonderlijke vergunning tot verblijf vereist is. Het betreft hier bij voorbeeld de werknemers die arbeid in loondienst verrichten waarvan de te verwachten duur niet meer dan drie maanden belooft, de grensarbeiders, de seizoenarbeiders en degenen die diensten verrichten of ontvangen. Zij zijn, althans gedurende een bepaalde periode, vrijgesteld van het aanvragen van een afzonderlijke vergunning tot verblijf. Zowel bij de weigering van toegang tot het grondgebied als bij de verwijdering zou hun daardoor, gegeven het stelsel van artikel 95 van het Vreemdelingenbesluit, geen op de Vreemdelingenwet berustend rechtsmiddel openstaan indien daarin niet werd voorzien los van de aanvraag van een vergunning tot verblijf. Daarnaast is er de groep van begunstigde EEG-onderdanen die volgens de richtlijnen 68/360/EEG en 73/148/EEG recht hebben op toegang tot het Nederlandse grondgebied om daar de vergunning tot verblijf aan te vragen, en aan wie derhalve de toegang tot Nederland die zij tot dat doel nodig hebben, krachtens de richtlijnen niet mag worden geweigerd.

Het gaat overigens om groepen van beperkte omvang. De feitelijke toegang tot Nederland zal aan degene die aannemelijk maakt dat hij de status van krachtens het EEG-verdrag begunstigde werknemer enz. bezit, alleen kunnen worden geweigerd op de drie hierboven genoemde, aan de Coördinerende Richtlijn verleende gronden. Dit betekent praktisch dat de weigeringen betrekking hebben op degenen aan wie op genoemde gronden reeds eerder in het verleden verblijf werd ontzegd en die deswege gesignaleerd staan, en voorts op anderen van wie uit feitelijke omstandigheden, bij voorbeeld wapenbezit, aan de grens aanstonds blijkt dat een van de drie gronden aanwezig is.

Ten aanzien van de verwijdering van reeds in Nederland verblijvende begunstigde EEG-onderdanen op de genoemde gronden zij in herinnering gebracht dat aan degenen onder hen die een afzonderlijke vergunning bezaten, reeds krachtens de geldende bepalingen van het Vreemdelingenbesluit een bijzondere rechtsgang wordt gewaaid aorgd waarin ter gelegenheid van het geding betreffende de intrekking of de niet-verlenging van deze titel het verblijfsrecht kan worden ter sprake gebracht. De wijziging is, voor zover het om verwijdering gaat, derhalve slechts van belang voor de hierboven aangeduide groep dergenen die, bij voorbeeld in verband met de korte duur van hun werkzaamheden, geen afzonderlijke vergunning nodig hebben.

Het ontwerp voorziet in de gewenste aanvulling door invoeging van een nieuw artikel 102a in het Vreemdelingenbesluit. De voorgestelde bepalingen sluiten aan bij regelingen die voor vergelijkbare situaties reeds in het Vreemdelingenbesluit voorkwamen.

Voor het beroep tegen weigeringen van de feitelijke toegang tot Nederland door ambtenaren met de grensbewaking belast, kon worden aangeknoopt bij de bestaande bepalingen betreffende het beroep tegen beslissingen inzake het kleine grensverkeer welke worden genomen door de brigadecommandanten der onderscheiden bewakingskringen (artikel 33 e v van het Vreemdelingenbesluit). Overeenkomstig het daar bepaalde wordt in het ontwerpbesluit beroep opengesteld op de Minister van Justitie. De artikelen 38-40 worden, ter regeling van de procedure, van overeenkomstige toepassing verklaard. Het ontwerp voorziet voorts voor de toepassing van artikel 34 van de Vreemdelingenwet in gelijkstelling van de door de Minister in beroep gegeven beslissing met de overeenkomstige beslissingen van de Minister in beroepszaken betreffende het kleine grensverkeer. Hierdoor is ook het beroep krachtens de Wet administratieve rechtspraak overheidsbeschikkingen op de Afdeling rechtspraak van de Raad van State verzekerd.

Ten einde een duidelijk beginpunt voor deze beroepsprocedure te scheppen is bepaald dat de ambtenaar, belast met de grensbewaking, de weigering van de toegang tot Nederland op schrift moet stellen, onder vermelding van de redenen waarop hij de weigering grondt, en dat deze kennisgeving aan de betrokkene moet worden uitgereikt.

Met de situatie dat een in Nederland verblijvende begunstigde EEG-onderdaan die geen afzonderlijke verblijfsvergunning behoeft aan te vragen wordt uitgezet is in de bestaande regelingen vergelijkbaar het geval dat een begunstigde EEG-onderdaan wordt uitgezet nadat hem een aangevraagde vergunning tot verblijf geweigerd is. Voor laatstbedoelde situatie bevat het zesde hoofdstuk van het Vreemdelingenbesluit reeds een regeling van de rechtsmiddelen ter uitvoering van de Coördinatierichtlijn. Deze regeling is volgens het ontwerp voortaan eveneens van toepassing op de begunstigde EEG-onderdaan die geen afzonderlijke verblijfsvergunning behoeft aan te vragen. Het voornemen tot zijn uitzetting, dat hem volgens het ontwerp schriftelijk en met redenen omkleed wordt medegedeeld, wordt daartoe gelijkgesteld met de weigering van een vergunning tot verblijf.

Deze gelijkstelling bewerkstelligt eveneens dat de verwijdering van de in Nederland verblijvende EEG-onderdaan die geen afzonderlijke verblijfsvergunning behoeft aan te vragen, krachtens de Coördinatierichtlijn slechts op bepaalde gronden kan geschieden. Door de gelijkstelling is immers thans artikel 95, eerste lid, van het Vreemdelingenbesluit van toepassing.

Ten einde hetzelfde te bereiken voor de gevallen van weigering van de toegang aan de grens is hieromtrent in het ontwerp artikel 102a, eerste lid, een uitdrukkelijke bepaling opgenomen.

Om buiten twijfel te stellen dat in alle in het nieuwe artikel 102a van het Vreemdelingenbesluit bedoelde gevallen aan de vreemdeling moet worden kennis gegeven van het ontstaan van de rechtsmiddelen voorziet het ontwerp tenslotte in vermelding van artikel 102a in artikel 107 van het Vreemdelingenbesluit.

De Minister van Justitie.
Van Agt

De Staatssecretaris van Justitie,
H. J. Zeevalking